

CAMERATA
SALZBURG
& JANINE
JANSEN

10.08.25
19 h

BACH I
MENDELSSOHN

AUDITORI
ESPAITER

PROGRAMA

Bach i Mendelssohn

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750)

«Ricercar a 6» de *L'ofrena musical*, BWV 1079, versió per a orquestra de cambra de Shane Woodborne

FELIX MENDELSSOHN (1809-1847)

Concert per a violí núm. 2 en Mi menor, Op. 64

Allegro molto appassionato

Andante

Allegretto non troppo - Allegro molto vivace

PAUSA

FELIX MENDELSSOHN

Simfonia núm. 4 en La major «Italiana», Op. 90

Allegro vivace

Andante con moto

Con moto moderato

Saltarello: Presto

Durada aproximada:

1a part 40 minuts

Pausa 20 minuts

2a part 35 minuts

CAMERATA SALZBURG
JANINE JANSEN, violí

Violins I

GREGORY AHSS, concertino

György Acs, Izso Bajusz, Yoshiko Hagiwara, Nanni Malm, Kana Matsui, Alice Dondio

Violins II

Lily Higson-Spence, Dalina Ugarte, Anna Lindenbaum, Keunah Park, Maxime Michaluk, Dagny Wenk-Wolff

Violes

Iris Juda, Ágnes Répászky, Danka Nikolic, Tabea Ockert, Jutas Jávorka

Violoncels

Stefano Guarino, Jeremy Findlay, Shane Woodborne, Claudia Hödl

Contrabaixos

Josef Radauer, Burgi Pichler, Christian Junger

Flautes

Wally Hase, Eva Schinnerl

Oboès

Jeong Hun Heo, Laura Urbina Stauffer

Clarinets

Wolfgang Klinser, Monika Wisthaler

Fagots

Federico Aluffi, Ai Ikeda

Trompes

Johannes Hinterholzer, Michael Reifer

Trompetes

Kurt Körner, Christian Simeth

Percussió

Charlie Fischer

COMENTARI

MENDELSSOHN

I BACH

No hi ha cap compositor que pugui comparar-se a Johann Sebastian Bach pel que fa a la seva transcendència i a la influència que ha exercit a generacions fins a arribar a l'actualitat. El d'aquest vespre no és un concert dedicat a Bach, només s'interpretarà un fragment d'una de les seves obres i en una versió per a orquestra de cambra, però ell planeja en tot el concert del qual és l'autèntic protagonista Felix Mendelssohn, compositor romàntic a qui devem el redescobriments de Bach el 1829, quan va dirigir la seva *Passió segons Sant Mateu* a la Singakademie de Berlín gairebé cent anys després que se sentís en públic per última vegada. Aquest renaixement per l'interès de l'obra de Bach ha continuat més enllà de la mort, el 1847 als 38 anys, de Mendelssohn.

És a Felix Mendelssohn, compositor romàntic, a qui devem el redescobriments de Bach el 1829, quan va dirigir la seva *Passió segons Sant Mateu* a la Singakademie de Berlín gairebé cent anys després que se sentís en públic per última vegada.

Quan Johann Sebastian Bach va morir el 1750 els gustos musicals estaven canviant i la seva obra només era coneguda pels especialistes. La passió de Mendelssohn per Bach li va encomanar la seva tieta àvia, Sarah Itzig Levy (1761-1854). Sarah havia estudiat clavicèmbal amb el fill gran del compositor, Wilhelm Friedemann Bach, i mantenia a Berlín un saló on s'interpretava la música de Bach. A més, cantava en el cor de la Singakademie de Berlín, fundat el 1791 pel compositor Carl Friedrich Christian Fasch, que era un gran estudiós dels motets de

Bach. Quan Fasch va morir el 1800, el va substituir Friedrich Zelter que el 1819 va ser contractat pel pare de Mendelssohn com a tutor musical dels seus fills, Felix i Fanny, als quals els va descobrir obres del repertori alemany que havien passat de moda, entre les quals estaven les partitures de Bach.

De fet, el jove Felix ja coneixia algunes obres de Bach perquè el seu pare havia comprat una col·lecció dels seus manuscrits en subhasta a Hamburg el 1805. Però el punt d'inflexió es va produir entre 1823 i 1824 quan Felix Mendelssohn, que era un adolescent, rep com a regal de la seva àvia, Bella Salomon, una partitura manuscrita de copista de la *Passió segons Sant Mateu*. L'obra el va captivar i, tot i la dificultat de la partitura i el desconeixement de l'estil, va planejar-se interpretar-la en públic, cosa que va fer cinc anys més tard, quan tenia només 20 anys, l'11 de març de 1829.

És per això que aquest concert dedicat a Felix Mendelssohn comença amb un petit record a Johann Sebastian Bach de qui escoltarem una versió per a orquestra de cambra del «Ricercar a 6» de *L'ofrena musical*, BWV 1079. Bach va escriure *L'ofrena musical* poc després de visitar, el maig de 1747, al seu fill Carl Philipp Emanuel, que treballava a la cort de Frederic el Gran de Prússia. Durant la visita, el rei va desafiar Bach a improvisar una fuga sobre un tema que li va donar. Bach no va dubtar a fer-ho i dos mesos després va fer imprimir una col·lecció d'obres que havia escrit sobre el tema reial: una sonata a trio, un ricercar a tres i sis parts i deu cançons, que integren el que coneixem com *L'ofrena musical*. Tot i que el nombre de parts del «Ricercar a 6» no era inusual, si ho és el temps que triga cada part a presentar el llarg tema, que ocupa un terç de l'obra. El tema es repeteix sis cops més, de manera més separada i més sorprenent, però senzilla i sense trucs contrapuntístics. La inventiva de Bach la trobem en els passatges que no contenen material temàtic i en els quals escriu variacions sobre un contra tema, fins a tres alhora. L'obra original està escrita per a teclat.

Mendelssohn va escriure el seu primer concert per a violí quan tenia 13 anys, una obra molt influïda per la música de Bach. Va trigar 22 anys a tornar a escriure'n un altre, el *Concert per a violí núm. 2 en Mi menor*, que juntament amb els de Beethoven, Brahms i Txaikovsky, constitueixen el pòquer d'asos dels grans concerts per a violí i orquestra del Romanticisme. Mendelssohn sempre buscava anar més enllà d'escriure un concert únicament per a lluïment del solista; volia també que tingués el rigor i l'equilibri de les obres clàssiques i que, a més, fos un concert d'èxit, després dels fracassos que havia tingut amb els seus dos concerts per a piano i orquestra, estrenats el 1831 i el 1837. L'obra va començar a gestar-se el 1838, però no la va acabar fins a 1844 i la va estrenar l'any següent el seu amic i concertino de la Gewandhaus de Leipzig, Ferdinand David, orquestra de la qual Mendelssohn n'era director.

El treball d'uns mesos es va allargar sis anys, en els quals Ferdinand David va col·laborar intensament amb Felix Mendelssohn, qui introdueix innovacions al model clàssic de concert eliminant la doble exposició del tema per part de l'orquestra i el solista i fent només una única exposició compartida pel solista i l'orquestra. I també canvia la *cadenza*, que l'escriu en lloc de deixar que s'improvisi, i la situa entre el desenvolupament del tema i la recapitulació, en lloc de posar-la al final com era habitual. També elimina els moments de silenci entre moviments, que en el *Concert per a violí núm. 2 en Mi menor* queden units per uns passatges de transició creats per a l'ocasió. L'acord final del primer moviment porta a una única nota del fagot que recull la secció de fusta, la qual introdueix l'Andante. Al final d'aquest segon moviment, un interludi dona pas a una breu fanfara de metalls que anuncia el ritme viu del moviment final.

Mendelssohn sempre buscava anar més enllà d'escriure un concert únicament per a lluïment del solista; volia també que tingués el rigor i l'equilibri de les obres clàssiques i que, a més, fos un concert d'èxit.

Com el *Concert per a violí núm. 2 en Mi menor*, la *Simfonia núm. 4 en La major «Italiana»*, és una de les obres més populars de Mendelssohn. La partitura recull les impressions del compositor durant un viatge que va fer a Itàlia l'octubre de 1830 i que va durar 10 mesos. Va començar per Venècia i va seguir cap al sud, passant per Bolonya i Florència fins a Roma, on va arribar durant Setmana Santa. De Roma va viatjar a Nàpols, on va visitar Pompeia abans de tornar cap a Alemanya via Gènova i Milà. La simfonia és una exposició de les seves impressions d'Itàlia, del sol, de l'aire lliure, de l'art, l'arquitectura i els monuments i de la solemnitat religiosa. El compositor va prendre la decisió d'escriure-la durant el viatge, però no la va acabar fins al 1833. Es va estrenar aquell mateix any, el 13 de maig, a Londres, a la Societat Filharmònica amb gran èxit, però Mendelssohn es mostrava insatisfet i la va revisar, fet que no entenia cap dels seus amics, ja que l'obra era un èxit.

L'Allegro vivace del primer moviment vol transmetre la impressió que li fa la llum del Mediterrani. L'Andante con moto del segon són les seves impressions de les processons que va veure a Roma. El minueto (Con moto moderado) del tercer moviment reflecteix els monuments que va visitar i en el Saltarello: Presto final, el moviment més italià de tota la simfonia, fa servir la dansa del saltarello com a base en un moviment en el qual no relaxa mai la tensió.

Lourdes Morgades

Palau de la Música Catalana

Dimecres, 15 d'octubre – 19 h

Il Mitridate Eupatore de Scarlatti

Paul-Antoine Bénos-Djian, Marie Lys,
Vespres d'Arnadí & Dani Espasa

Diumenge, 9 de novembre – 17.30 h

Alcina de Händel

Kathryn Lewek, Carlo Vistoli,
Ensemble Artaserse & Philippe Jaroussky

Dimarts, 25 de novembre – 20 h

Orfeo ed Euridice de Gluck

Cecilia Bartoli, Il Canto di Orfeo
& Les Musiciens du Prince-Monaco

Dimarts, 16 de desembre – 19.30 h | Petit Palau

Cantates de Nadal de Bach i Telemann

Núria Rial & Café Zimmermann

Diumenge, 15 de febrer – 17.30 h

Giulio Cesare de Händel

Sabine Devielhe, Jakub Józef Orliński
& Il Pomo d'Oro

Dimarts, 10 de març – 20 h

Julia Lezhneva & Il Giardino Armonico

Dimecres, 11 de març – 20 h

Música sacra de Palestrina, Donati i Bruckner

Balthasar Neumann Chor & Orchestra

Dimecres, 29 d'abril – 20 h

Les quatre estacions de Vivaldi

Janine Jansen & Camerata Salzburg

Dilluns, 11 de maig – 20 h

Furioso: fury, madness and virtuosity of a baroque hero

Xavier Sabata & Le Concert de l'Hostel Dieu

Entrades a la venda a palaumusica.cat

Més informació
i venda a
palaumusica.cat

Segueix-nos a:

Amb el suport de:

JANINE JANSEN

VIOLÍ

La violinista Janine Jansen col·labora de manera estable amb les orquestres i directors més eminents del món. Els punts destacats d'aquesta temporada inclouen una important gira pels Estats Units amb la London Symphony Orchestra sota la direcció d'Antonio Pappano, i gires europees amb la Royal Concertgebouw Orchestra sota la direcció de Klaus Mäkelä, i amb la Die Deutsche Kammerphilharmonie sota la direcció de Paavo Järvi. Continua la seva col·laboració artística amb la Camerata Salzburg i torna per interpretar les *Quatre estacions* de Vivaldi juntament amb l'Amsterdam Sinfonietta a Amsterdam i en una gira per Sud-amèrica, amb concerts al Brasil, Argentina, Uruguai i Xile. El Musikverein de Viena ha presentat Janine Jansen com a *Artista en focus* amb una varietat de projectes durant la seva temporada 2024-25.

Té previstos més compromisos orquestrals amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks amb el director James Gaffigan, la Luzern Sinfonieorchester i Michael Sanderling i la NDR Elbphilharmonie amb Sakari Oramo, amb qui interpretarà l'estrena alemanya del concert per a violí *Shortening Days* de Britta Byström, una obra coencarregada per l'orquestra.

Juntament amb els seus socis de duo, els pianistes Denis Kozhukhin i Sunwook Kim, ofereix recitals per Europa i els Estats Units, en sales de

concerts com ara el Carnegie Hall de Nova York, el Musikverein de Viena, la Philharmonie de París i el Concertgebouw d'Amsterdam.

Janine Jansen grava en exclusiva per a Decca Classics. El seu últim enregistrament, publicat el juny de 2024, inclou el *Concert per a violí* de Sibelius i el *Concert per a violí núm. 1* de Prokófiev, juntament amb Klaus Mäkelä i l'Orquestra Filharmònica d'Oslo, i va ser rebut amb una gran ovació per part de la crítica.

És la fundadora i directora artística del Festival Internacional de Música de Cambra d'Utrecht, així com codirectora artística del Festival de Sion (Suïssa). Des del novembre del 2023 és professora d'estudis de violí a l'Acadèmia Kronberg, a Alemanya, on ha ofert concerts juntament amb Gidon Kremer i la Kremerata Baltica durant el Festival de Kronberg l'octubre del 2024.

Janine Jansen va estudiar sota el mestratge de Coosje Wijzenbeek, Philipp Hirschhorn i Borís Belkin.

Toca el violí Stradivarius Shumsky-Rode del 1715, gràcies al generós préstec d'un benefactor europeu.

Janine Jansen va debutar en el Festival de Torroella de Montgrí en l'edició de 2003

CAMERATA SALZBURG

Com a Salzburg i arreu del món durant més de 70 anys, la Camerata Salzburg ha donat forma a la ciutat amb la seva temporada de concerts i com a conjunt habitual al Festival de Salzburg i a la Setmana Mozart. Com a ambaixadora cultural, també és convidada habitual a les principals sales de concerts com el Konzerthaus de Viena, la Philharmonie de París, l'Elbphilharmonie d'Hamburg, el Concertgebouw d'Amsterdam i la Sala de Concerts de Shanghai. Músics de més de 20 països formen el so de l'orquestra, que és particularment representatiu de la música clàssica vienesa, en particular, de la música de Mozart. L'orquestra també interpreta les obres del període romàntic en forma de nova transparència orquestral de cambra i abasta el repertori des del barroc fins a l'actualitat.

El 1952, el director i musicòleg vienès Bernhard Paumgartner, que treballava a Salzburg, va fundar la Camerata Academica com a conjunt de professors

i estudiants del Mozarteum amb la seva visió de crear un so ideal a través de la responsabilitat personal de cada músic individual en el sentit més elevat de la comunitat. Des del principi, la Camerata sota la direcció de Paumgartner, conegut com a especialista en Mozart, es va dedicar principalment a l'obra del compositor de Salzburg. Gires destacades, així com enregistraments com els concerts per a piano complets de Mozart amb Géza Anda com a solista en la dècada de 1960 i amb András Schiff a la de 1980, van ancorar l'orquestra al mercat musical internacional.

Sándor Végh va tenir una gran influència en el desenvolupament de Camerata Salzburg com a director principal del 1978 al 1997. Amb ell al capdavant, el repertori operístic de Mozart, així com les obres de Haydn, Beethoven i Schubert, van adquirir cada cop més importància. La seva manera d'abordar cada peça com si fos música de cambra interpretada per un quartet de corda (una

continuació de la idea de Paumgartner) encara caracteritza el so i l'estil d'interpretació de la Camerata actualment.

Les invitacions al Festival de Salzburg com a orquestra d'òpera van permetre que la formació creixés. A Sándor Végh el van seguir Roger Norrington, Leonidas Kavakos i Louis Langrée. El 2016, l'orquestra va decidir que el lideratge passés a les seves mans com a conseqüència lògica de la seva tradició orquestral de cambra, sota la direcció artística dels *primi inter pares*. La Camerata Salzburg ha actuat des de llavors sota el seu propi lideratge i amb una filosofia democràtica amb els seus concertinos Gregory Ahss i Giovanni Guzzo i, depenent del repertori, en col·laboració amb directors convidats, com per exemple John Eliot Gardiner, Philippe Herreweghe, Manfred Honeck, François Leleux i Finnegan Downie Dear, entre d'altres.

La Camerata Salzburg col·labora de forma intensa amb les seves sòcies artístiques, la pianista francesa Hélène Grimaud i la violinista neerlandesa Janine Jansen. La temporada 2024-25, també ha treballat amb artistes com ara Lisa Batiashvili, Mao Fujita, Sheku Kanneh-Mason, Fazıl Say, Dorothee Oberlinger i Richard Galliano. A més del Festival de Salzburg i la Setmana Mozart, l'orquestra ha estat durant la temporada 2024-25 en festivals internacionals com el Festival Gstaad Menuhin, el Festival de Música de Rheingau, el Festival de Canàries i el Festival de Piano del Ruhr.

La Camerata Salzburg presta especial atenció al desenvolupament de joves talents i duu a terme un treball intensiu d'educació musical amb la Camerata Young. Projectes inclusius com ara *Papageno* va a l'escola i concerts per a joves i grans porten la fascinació de la música clàssica a tots els sectors de la població.

Les gravacions més recents amb la Hélène Grimaud, publicades per Deutsche Grammophon, són *El Missatger* (2020) amb obres de Mozart i Valentin Silvestrov, i en directe des de l'Elbphilharmonie el *Concert per a piano de Schumann* (2022). L'estiu del 2024, Deutsche Grammophon va publicar una gravació d'obres de Schumann amb el violoncel·lista Kian Soltani sota la direcció del concertino Gregory Ahss.

La Camerata Salzburg va debutar en el Festival de Torroella en l'edició de 2007 i hi va tornar en la de 2014

GREGORY AHSS CONCERTINO

El violinista israelià Gregory Ahss va començar la seva formació a la seva ciutat natal de Moscou, a l'Escola de Música Gnessin. Va continuar els seus estudis amb Lena Mazor i Irina Svetlova al Conservatori d'Israel, l'Acadèmia de Música de Tel-Aviv i, més endavant, al Conservatori de Música de Nova Anglaterra a Boston, a la classe de Donald Weilerstein.

Gregory Ahss va fer el seu debut com a solista sota la direcció de Claudio Abbado al costat de l'Orquestra Mozart de Bolonya. Més endavant, va començar a actuar amb regularitat amb Abbado, que el va nomenar concertino a l'Orquestra del Festival de Lucerna. El seu enregistrament de la *Simfonia Concertant* de Haydn amb l'Orquestra de Mozart, sota la batuta d'Abbado, ha guanyat nombrosos premis, entre ells l'ICMA al Millor Concert de l'Any 2015.

Com a solista, també ha actuat amb directors com Yannick Nézet-Séguin, Teodor Currentzis, Daniel Barenboim i Andrés Orozco-Estrada, tocant amb la Mahler Chamber Orchestra, Orchestra Mozart de Bolonya, Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca i Orquestra Simfònica de Múnic.

Ahss és convidat amb regularitat a participar en projectes educatius i classes magistrals, com les que s'organitzen al Mozarteum de Salzburg, i és membre del jurat del Concurs Internacional de Música de Sendai.

Entre els seus companys de música de cambra hi ha Natalia Gutman, Janine Jansen, Vilde Frang, James Ehnes, Lawrence Power, Emmanuel Pahud, Gautier Capuçon, Nicolas Altstaedt, Sabine Meyer, Alexander Melnikov i Fazil Say. Gregory Ahss també ha estat company fent duo amb el violinista de Pinchas Zukerman.

Abans de ser concertino de la Camerata Salzburg, va ser concertino de la Mahler Chamber Orchestra, l'Orquestra Simfònica de Lucerna i l'Orquestra del Festival de Lucerna.

Gregory Ahss debuta en el Festival de Torroella

PROPER CONCERTS

Diumenge 10 d'agost
22 h Auditori espai Ter

ANDRÁS SCHIFF PIANO

Lecture-recital

Obres de **Johann Sebastian Bach**, **Joseph Haydn**,
Wolfgang Amadeus Mozart i **Ludwig van Beethoven**

PREU: DES DE 48 EUR

Dimecres 13 d'agost
20.30 h Pati de Can Quintana

CARLES MARIGÓ & COBLA MONTGRINS

Garreta party!

Carles Marigó **piano**
David Domínguez **percussió**
Jordi Molina **tenora i direcció**

PREU: DES DE 32 EUR

Festival de Torroella de Montgrí 2025

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella #arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

FESTIVAL
TORROELLA
DE MONTGRÍ

JM Torroella de Montgrí

Organitza:

Amb el suport de:

Digitalització dels programes de mà:

Pla de recuperació, transformació i resiliència

Mitjans oficials:

Col·laboradors:

El Festival és membre de:

FESTIVAL DE TORROELLA

JM Torroella de Montgrí

Festival de Torroella de Montgrí 2025

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella

#arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

